

กรุงเทพฯ...ชีวิตดีๆที่ไม่ลงตัว

โดย
มหาวิทยาลัยศิลปากร สมานลิขสิทธิ์
นางสาวพรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ (สื่อผสม)

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

กรุงเทพฯ...ชีวิตดีๆที่ไม่ลงตัว

โดย

นางสาวพรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมวงนลิขสิทธิ์

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ (สื่อผสม)

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากรอนุมัติให้ ศิลปินพันธ์ เรื่อง
“กรุงเทพฯ...ชีวิตดีๆที่ไม่ลงตัว” เสนอโดย นางสาวพรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ กลุ่มวิชาเอกสื่อผสม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษณุ มุกตามณี)

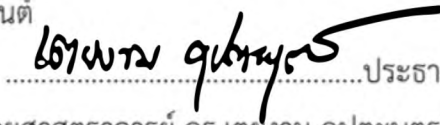
คณบดีคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์

.....30...../ พฤษภาคม /2567.....

ผู้ควบคุมศิลปินพันธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุขุมาล นิธิภัทรอนันต์

คณะกรรมการตรวจศิลปินพันธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เตยงาม คุปตะบุตร)

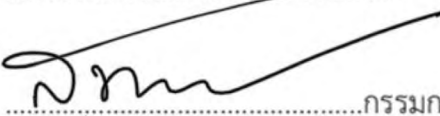
.....23...../ พฤษภาคม /2567.....

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมานลิขสิทธิ์

.....กรรมการ

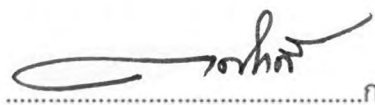
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทนี ศรีพัฒนานันท์กุล)

.....27...../ พฤษภาคม /2567.....

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุขุมาล นิธิภัทรอนันต์)

.....21...../ พฤษภาคม /2567.....

.....กรรมการ

(อาจารย์คงศักดิ์ กุลกลางดอน)

.....29...../ พฤษภาคม /2567.....

.....กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์นิชา ชักชวนตี)

.....27...../ พฤษภาคม /2567.....

หัวข้อศิลปนิพนธ์	กรุงเทพฯ...ชีวิตดีๆที่ไม่ลงตัว
ชื่อนักศึกษา	นางสาวพรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ (สื่อผสม)
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

ไปอยู่ผู้เขียนได้พูดถึงประสบการณ์ของตัวเองที่ได้อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานครที่เต็มไปด้วยปัญหาประหลาดมากมายตามท้องถนนซึ่งกลายเป็นความเคยชินของคนในพื้นที่แทนที่จะสู้เพื่อเปลี่ยนแปลงและยกระดับคุณภาพ ชีวิตของผู้เขียนเองจึงต้องการนำเสนอความขัดแย้งดังกล่าวผ่านการฉายภาพคนลงบนพื้นที่ที่เป็นกรณีศึกษาในจังหวัดกรุงเทพมหานคร (เขตวังทองหลาง) เพื่อให้ผู้คนได้ย้อนกลับมาเห็นถึงปัญหาในชีวิตประจำวันและร่วมกันหาทางแก้ไขต่อไปในอนาคต

ผู้เขียนเลือกใช้รูปแบบการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะจัดวาง (Installation) ภายในพื้นที่ (Site-Specific) ที่สามารถให้ผู้ชมเข้ามามีประสบการณ์ร่วมกันในการรับชมผลงานและให้เข้าใจง่ายสำหรับทุกคน โดยใช้วิธีการลงไปในพื้นที่เขตวังทองหลางจริง โดยใช้การเดินทางไปเรื่อยๆ ตามท้องถนน เพื่อบอกเล่าเรื่องราวสิ่งที่เกิดและความเป็นอยู่สองข้างทางเท้าที่กำลังดำเนินไปในยามค่ำคืน

Thesis Title	Romantize Bangkok
Name	Miss Ponpavee Rittirongkhajorn
Concentration	Visual Arts (Mixed Media)
Academic Year	2023

Abstract

The thesis was inspired by her experiences living in Bangkok, a city that was plagued with various issues on its streets. The locals had become accustomed to these problems instead of seeking to improve their quality of life. Therefore, the author wanted to highlight this conflict by projecting images of people onto the Wang Thonglang District, (a case study area) in Bangkok. The aim was to draw attention to the problems that had been ignored in people's daily lives and encourage them to work together to find solutions for the future.

The author chose to create Artwork through Installation within the area (Site-Specific) that allows viewers to have a shared experience in viewing the work and is easy to understand for everyone. By using the method of going into the Wang Thonglang area. Walking along the streets to tell the story of what happened, and the way things were going on the sidewalks at night.

กิตติกรรมประกาศ

ระหว่างการทำเนิการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้เขียน นางสาวพรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร ได้ตระหนักถึงความยากของการสำเร็จชิ้นงาน เนื่องจากปัญหาทั้งที่คาดคิดและไม่คาดคิด ผู้เขียนจึงอยากขอขอบคุณหลากหลายคนที่ยื่นเข้ามาช่วยเหลือเพื่อความสำเร็จของศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ทั้งครอบครัวของผู้เขียนเอง และมิตรภาพที่ได้เจอตลอดระยะเวลาการสร้างสรรค์ ผู้เขียนก็ล้วนแต่ติดค้างคำขอบคุณพวกเขา

ผู้เขียนขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุขุมาล นิธิภัทรอนันต์ ที่เมตตาให้คำปรึกษา พร้อมทั้งเสนอแนะแนวคิดในการสร้างสรรค์รวมไปถึงคณาจารย์ในภาควิชาสื่อผสม ที่ได้สนับสนุนในการให้ความรู้ทั้งเชิงเทคนิคเฉพาะทาง ประกอบไปกับการบ่มเพาะแนวความคิดทางศิลปะอันสำคัญ นอกจากนี้ยังให้โอกาสที่

ขอขอบคุณน้ำใจ แต่ นายกวิน ทองไพบูลย์, นายกฤษฎี ประทุมนนท์, นายเลอสันต์ อินทรสกุล, นายภูมิศักดิ์ อ่อนชื่น, และนางสาวชฎาภรณ์ เกษแก้ว สำหรับความช่วยเหลือและสนับสนุนตลอดเวลาการสร้างสรรค์ผลงาน ขอขอบคุณที่พร้อมเข้าช่วยเหลือผู้เขียนอย่างไม่ลังเล ยามผู้เขียนมีข้อติดขัดในสิ่งที่ทำ

นอกเหนือจากนี้ ขอขอบคุณ นายพงษ์พันธ์ สุริยภัทร สำหรับคำแนะนำ ทั้งที่เคยเจอกับผู้เขียนเพียงไม่กี่ครั้ง แต่กรุณาในคำแนะนำและแนวทางที่เป็นไปได้ จนทำให้ผู้เขียนมีความกล้าที่จะเริ่มต้นกับศิลปนิพนธ์ชุดนี้

และสุดท้ายขอขอบคุณสมาชิกครอบครัวของผู้เขียน ที่เชื่อมั่นและคอยเป็นแรงสนับสนุนหลัก ทั้งในระหว่างการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์และตลอดชีวิตที่ผ่านมา ผู้เขียนได้ตระหนักแล้วว่า การจะสร้างสรรค์สิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นให้ดีขึ้น ไม่อาจสร้างได้จากคนเพียงคนเดียว จำต้องพึ่งพาอาศัยความเชื่อใจและแรงกายจากคนหลายคน หากไม่มีทุกคนที่คอยสนับสนุนผู้เขียนแล้ว ศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะไม่สามารถสำเร็จสมบูรณ์ได้เลย

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็น หนังสือประกอบงานศิลปนิพนธ์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ กลุ่มวิชาเอก
สื่อผสม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา
2566 ซึ่งเป็นการสรุปสาระสำคัญของการสร้างสรรค์การศึกษาปฏิบัติงานศิลปนิพนธ์ ภายใต้
หัวข้อเรื่อง ‘กรุงเทพฯ...ชีวิตดีๆที่ไม่ลงตัว’ มุ่งให้ทราบถึงการศึกษาศึกษาปฏิบัติงานศิลปนิพนธ์
โดยคาดหวังว่าจะมีประโยชน์ไม่มากนักน้อยต่อผู้ที่สนใจ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมานลียงสิทธิ์

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
คำนำ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทนำ.....	1
บทที่	
1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
วิธีการศึกษา.....	2
แหล่งข้อมูล.....	3
อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำศิลปนิพนธ์.....	3
2 ข้อมูลแรงบันดาลใจที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	4
ประเภทงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน.....	7
รูปแบบผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน.....	11
เทคนิค Projection Mapping.....	14
3 ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน.....	19
ขั้นตอนการประมวลผลความคิดจากแรงบันดาลใจ.....	19
ขั้นตอนการสร้างภาพร่างผลงาน.....	23
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	26
ขั้นตอนการติดตั้งผลงาน.....	30
สรุปกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	31
4 การสร้างสรรค์และวิเคราะห์ผลงาน.....	32
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	32
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในระยะที่ 1.....	34

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในระยที่ 2	36
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในระยที่ 3	37
ผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	39
5 บทสรุป.....	43
บรรณานุกรม.....	44
รายชื่อผลงานศิลปนิพนธ์.....	45
ประวัติผู้สร้างสรรค์.....	46

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมานลิตยสิทธิ์

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แผนที่เขตวังทองหลาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร	6
2 Honoré Daumier, Gargantua [ภาพพิมพ์ลิโทกราฟี], ค.ศ. 1831	7
3 Guerilla Girls ที่นิทรรศการ Victoria & Albert Museum, London ในปี ค.ศ. 2015 ..	8
4 Guerilla Girls, Naked through the Ages, ค.ศ.1989, โปสเตอร์.....	8
5 Banksy, Stop and Search, ค.ศ. 2007, Glastonbury.....	9
6 ดวน แชนสัน, Supermarket Shopper, ค.ศ. 1970.....	10
7 Teamlab, Flowers Bloom When the Waves Rise, 2021, Digitized Nature, dimensions variable.....	13
8 ตัวอย่างลำแสงการฉาย	17
9 graffiti research lab.....	17
10 โครงสร้างการสังเคราะห์ข้อมูล	19
11 แผนที่ขอบเขตการสำรวจ.....	20
12 ทางเท้าที่ชำรุด 2	21
13 ทางเท้าที่ชำรุด 1	21
14 ทางเท้าที่ไม่มีฝาท่อ และการแก้ไขของคนในพื้นที่	21
15 สะพานลอยบนทางเท้า	22
16 ทางเท้าที่แคบ	22
17 รถจักรยานยนต์บนทางเท้า.....	22
18 แผนที่เส้นทางที่ 1 ในพื้นที่เขตวังทองหลาง (เลียบถนนลาดพร้าวมุ่งสู่จตุจักร).....	23
19 ภาพร่างผลงาน แบบที่ 1 (1)	24
20 ภาพร่างผลงาน แบบที่ 1 (2)	24
21 ภาพร่างผลงาน แบบที่ 2	25
22 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 การฉายภาพลงบนวัตถุจริง.....	26
23 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 ภาพกระบวนการการทำงาน.....	26
24 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 กระบวนการถ่ายทำวิดีโอ.....	27
25 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 ไฟล์วิดีโอสำหรับการฉาย.....	28

ภาพที่	หน้า
26 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 กระบวนการฉายวิดีโอภายในพื้นที่ (1).....	28
27 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 กระบวนการฉายวิดีโอภายในพื้นที่ (2).....	29
28 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 3 กระบวนการฉายวิดีโอภายในพื้นที่	29
29 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 3 ไฟล์วิดีโอสำหรับการฉาย	29
30 ภาพร่างการจัดวางพื้นที่แสดงผลงาน ชั้นที่ 2	30
31 ภาพร่างการจัดวางพื้นที่แสดงผลงาน ชั้นที่ 1	30
32 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร, Sea wave, 2022, ศิลปะจัดวาง โปรเจคเตอร์แมพปิ้ง, แปรผันตามพื้นที่.....	32
33 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร, Sea wave 2.0, 2022, ศิลปะจัดวาง โปรเจคเตอร์แมพปิ้ง, แปรผันตามพื้นที่.....	33
34 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร, Swimming Through, 2023, ศิลปะจัดวาง โปรเจคเตอร์แมพปิ้ง, แปรผันตามพื้นที่.....	35
35 ภาพส่วนหนึ่งจากการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 (1).....	36
36 ภาพส่วนหนึ่งจากการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 (2).....	37
37 การฉายภายในพื้นที่จริง.....	37
38 ภาพการถ่ายทำวิดีโอสำหรับฉาย	38
39 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร, กรุงเทพฯ...ชีวิตดีๆที่ไม่ลงตัว, 2024, ศิลปะจัดวาง โปรเจคเตอร์แมพปิ้ง, แปรผันตามพื้นที่.....	39
40 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร, เกิดบนฟุตบาท, พ.ศ. 2567, ศิลปะการจัดวางด้วยวิดีโอ, แปรผันตามพื้นที่.....	40
41 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร, เกิดบนฟุตบาท, พ.ศ. 2567, ศิลปะการจัดวางด้วยวิดีโอ, แปรผันตามพื้นที่.....	40

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพื้นที่ภายในเมืองหลวงที่เป็นศูนย์กลางการบริหารการปกครองและแหล่งงานสำคัญอย่าง กรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดจากทุกจังหวัดในประเทศไทย รวมทั้งสิ้นจำนวน 5,494,932 คน (ข้อมูลในปี พ.ศ. 2565) และมีแนวโน้มจะดึงดูดให้ผู้คนเข้ามาตั้งถิ่นฐานและอยู่อาศัยมากขึ้นเรื่อย ๆ จากการขยายตัวของเมืองที่รวดเร็ว และด้วยเหตุผลข้างต้น ทำให้การพัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการใช้งานเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรถือเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับเมืองที่มีอัตราการเติบโตเร็วอย่างกรุงเทพฯ ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชากรในพื้นที่เองก็ดี ถือเป็นเรื่องพื้นฐานในการพัฒนาและดูแลประชากรภายในอาณาเขตที่รับผิดชอบ หากที่อยู่อาศัยของผู้คนหลายครัวเรือนไม่ได้มาตรฐานและขาดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนเหล่านั้นให้ลดลงตามไปด้วย แต่ถ้ามีการวางแผนและบริหารภายในเมืองที่ดี ก็จะส่งผลให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเช่นกัน

ผู้เขียนเกิดและเติบโตในพื้นที่กรุงเทพมหานคร บริเวณเขตวังทองหลาง ได้พบเจอกับปัญหาเล็กน้อยยิบย่อยที่เห็นอยู่ทั่วไป ซึ่งกลายเป็นว่าเรื่องข้างต้นถูกมองข้ามด้วยความชินชา อดทนหรือคิดว่าไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ดังนั้นถึงแม้ว่าในปัจจุบันมีการพัฒนาเมืองในหลายด้านเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งผู้เขียนจะยังคงพบเห็นสิ่งต่าง ๆ ระหว่างการเดินทางในทุกวัน อาทิ เช่น ถนนทรุด น้ำเสียไหลลงท่อไม่ได้เพราะขยะเยอะขำวางทางท่อน้ำหรือทางเท้าที่พุงอยู่ตลอด เรื่องเหล่านี้ถึงจะมองข้ามได้ในบางครั้ง จึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่าคุณภาพชีวิตของคนในเมืองหลวงก็ยังคงถือว่าไม่ได้ดีขึ้นเท่าที่ควร

ดังนั้นผู้เขียนจึงมองว่า การกระทำของผู้คนในพื้นที่ส่วนใหญ่ มีการเลือกจะมองข้ามปัญหาเล็กน้อยระหว่างทาง หรือมองมันด้วยจิตใจที่ปรุงแต่งด้วยความสวยงามซ้อนทับลงบนที่สิ่งปลูกสร้างที่เต็มไปด้วยรอยร้าวเล็กน้อยที่รวมกับกลายเป็นรอยที่ใหญ่ขึ้น ความน่าอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีที่สร้างขึ้นจากจินตนาการ หลายคนสนใจแต่ภายในบริเวณบ้านของตัวเอง นอกเหนือจากนั้นที่เป็นพื้นที่สาธารณะต้องรอให้หน่วยงานรัฐเข้ามาแก้ไข ซึ่งเรื่องราวดังกล่าวไม่ควรจะดำเนินต่อไปในแนวทางนี้

ผู้เขียนจึงได้คิดสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นเครื่องอุทิศ เพื่อให้หลายคนกลับมาสนใจประเด็นปัญหาดังกล่าว ร่วมกันหาแนวทางแก้ไข และยกระดับคุณภาพชีวิตของทุกคนในพื้นที่ให้ดีขึ้นจากที่เป็นอยู่

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. ให้ตระหนักรู้ถึง ปัญหาสาธารณสุขปศุสัตว์ในเมืองหลวงที่ยังคงดำเนินต่อไป
2. หวังให้ประชาชนในพื้นที่ลงมือหรือหาวิธีการแก้ปัญหาสาธารณสุขปศุสัตว์ในพื้นที่สาธารณะร่วมกัน
3. ผู้เขียนต้องการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจัดวาง (Installation) ที่สามารถให้ผู้ชมเข้ามามีประสบการณ์ร่วมกันในการรับชมผลงาน ให้เข้าใจง่ายสำหรับคนที่ไม่ได้ศึกษาด้านศิลปะโดยตรง
4. เชิญชวนให้ผู้ชมทุกคนเข้ามาอยู่ในบรรยากาศที่แปลกใหม่ ความสวยงามที่สามารถสัมผัสผ่านเทคโนโลยี

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถสร้างความตระหนักรู้ถึง ปัญหาสาธารณสุขปศุสัตว์ในเมืองหลวงมากขึ้น
2. ประชาชนในพื้นที่ลงมือและหาวิธีการแก้ปัญหาสาธารณสุขปศุสัตว์ในพื้นที่สาธารณะร่วมกัน
3. สามารถสร้างความเข้าใจในผลงานศิลปะที่สร้างขึ้นแก่ประชาชนทั่วไป เพราะศิลปะไม่ใช่สิ่งที่ต้องเรียนมาโดยตรงถึงจะเข้าใจ
4. ผู้ชมได้รับประสบการณ์การชื่นชมสิ่งสวยงามผ่านเทคโนโลยีที่แปลกใหม่

วิธีการศึกษา

เริ่มจากการหาแรงบันดาลใจจากเรื่องรอบตัวเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ควบคู่กับการค้นหาข้อมูลจากการแหล่งข้อมูลอย่างห้องสมุดหรืออินเทอร์เน็ต แล้วนำมาพัฒนาตัวรูปแบบผลงานและเนื้อหางานให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับตัวผลงานนั้น ๆ รวมถึงการวิเคราะห์และสังเคราะห์ประสบการณ์ระหว่างการทำงาน เพื่อนำไปพัฒนาทักษะของผู้เขียนต่อไป

บทที่ 2

ข้อมูลแรงบันดาลใจที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ผู้เขียนได้ทำการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งหนังสือ อินเทอร์เน็ต รูปแบบผลงานของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อผลงานของผู้เขียน

เนื่องด้วยผลงานศิลปินป็นชื่อนี้มีชื่อว่า “กรุงเทพฯ...ชีวิตดีๆที่ไม่ลงตัว (Romanized Bangkok)” เป็นการเสียดสีถึงวิถีชีวิตที่เป็นโครงการของเมืองหลวงเมื่อหลายปีก่อน ซึ่งในฐานะที่ผู้เขียนเป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานครมาตั้งแต่เกิดหรือจะเรียกว่าเป็นคนพื้นที่ก็ได้ ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับประโยคข้างต้น ว่าประโยคนั้นเป็นจริงหรือไม่ จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการหาคำตอบ โดยเริ่มศึกษาจากพื้นที่เขตที่อาศัยของผู้เขียน คือ จังหวัดกรุงเทพมหานคร (กรณีศึกษาเขตวังทองหลาง)

เมื่อสืบค้นถึงบทบาทของของหน่วยงานราชการต่อสาธารณูปโภคในพื้นที่ พบว่าสำนักงานเขตประจำเขตนั้น ๆ ภายในจังหวัดกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ดูแลเรื่องสาธารณูปโภคโดยตรง ตามราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123 ตอนที่ 44ง หน้า 63 – 64 ดังนี้

หมวดที่ ๑๖ สำนักงานเขต ขอ ๒๗ ให้สำนักงานเขตมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปกครอง การทะเบียน การจัดทำแผนพัฒนาเขต การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ การสาธารณูปโภค และการก่อสร้างอื่น ๆ การสาธารณูปการ การส่งเสริมการฝึก และประกอบอาชีพ การส่งเสริมการลงทุน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์ การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การส่งเสริมกีฬา การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎร การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ การจัดใหม่และควบคุมการฆ่าสัตว์ การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ การคุ้มครองดูแล บำรุง รักษาและการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การวิศวกรรมจราจร การดูแลรักษาที่สาธารณะ การควบคุมอาคาร การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ การจัดเก็บรายได้ การบังคับการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร และหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

๓. ฝ่ายโยธา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการก่อสร้าง การซ่อมแซม และการปรับปรุงโรงเรียน ถนน ตรอก ซอย ทางเท้า ฝั้วจราจร สิ่งสาธารณประโยชน์และสะพานคนเดินข้าม การอนุญาตตัดคันหินทางเท้า การพิจารณาอนุญาตกระทำการต่าง ๆ ในที่สาธารณะของหน่วยงานสาธารณสุขปโภค การเวนคืนและจัดกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่อยู่ในโครงการพื้นที่ปิดล้อมของสำนักงานเขตเพื่อการก่อสร้างหรือเชื่อมถนน ตรอก ซอย การดูแลรักษาที่สาธารณะและที่ของเอกชนที่ยินยอมให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน การบำรุงดูแลรักษาคูคลอง ทางหรือท่อระบายน้ำ สะพานข้ามคลอง การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ร่วมมือกับสำนักผังเมือง ในการวางและจัดทำผังเมืองประเภทต่าง ๆ การควบคุมอาคารตามที่ได้รับมอบหมาย การประกาศเขตเพลิงไหม้และผังเฉพาะกิจ การตรวจสอบและควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดิน การกำหนดพื้นที่ที่จะจัดรูปที่ดิน กรณีที่เป็นพื้นที่เฉพาะภายในเขต การจัดทำ ติดตั้ง ซ่อมแซมและดูแลรักษาความสะอาดป้ายชื่อซอย ป้ายจราจรและกระจกมองโค้ง การทาสีขอบคันหิน การทาสีตีเส้น รวมถึงเส้นทแยงเหลือง การจัดทำคันชะลอความเร็ว การติดตั้ง guard-rail อุปกรณ์ประกอบถนนและทางจักรยาน และรวมถึงการสำรวจ ออกแบบหรือประมาณราคาเพื่อขอบประมาณ การบริหารงบประมาณ การจัดหาพัสดุ การควบคุมการก่อสร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุง หรือบำรุงรักษาตามสัญญาหรืออำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบด้วย และหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

ประเภทงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

ในงานศิลปะเสียดสี (Satire Art) เป็นที่รู้จักจะถูกบิดเบือนเพื่อวิพากษ์วิจารณ์บางแง่มุมของสังคมหรือปัจเจกบุคคล ภาพเสียดสีที่โดดเด่นที่สุดคือการล้ออารมณ์และการสังเกตอย่างโหดเหี้ยม ทำให้เกิดทั้งเสียงหัวเราะและการประณามจากผู้ที่พบเห็น

ในอดีต ศิลปะมักถูกจำกัดเพื่อให้ผู้ที่กระทำการหรือบริโคมงานศิลปะนั้นได้สะท้อนตนเอง และคุณค่าที่พวกเขาจะรับรู้ได้อย่างเป็นที่ยอมรับ อย่างไรก็ตาม ในการเสียดสี ศิลปินแสดงตนเป็นตัวแทนทางศีลธรรมถึงความแตกต่างนี้มากเท่าใด ผลกระทบเชิงเสียดสีก็จะยิ่งมีศักยภาพมากขึ้นเท่านั้นในขณะเดียวกัน การเสียดสีมีแนวโน้มที่จะเป็นเรื่องปกติในแง่ที่เป็นทางการ ความหมายของมันจะต้องชัดเจนต่อผู้ชม การเสียดสีชักชวนเราให้ยอมรับการบ่อนทำลายข้อความตามธรรมเนียมที่ถ่ายทอดผ่านผลงานศิลปะ

การใช้จินตภาพสัตว์ในศิลปะเสียดสีถือเป็นประเพณีที่มีมายาวนาน โดยเกิดจากความเชื่อที่ว่า สัตว์ไม่มีความน่าเชื่อถือใจคด ทำให้สัตว์เหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ในอุดมคติสำหรับการเสียดสีความล้มเหลวของมนุษย์ การเสียดสีมักทำหน้าที่เป็นช่องทางระบายแรงกดดันทางสังคม กล่าวถึงประเด็นต่างๆ เช่น การเสแสร้ง ความอยุติธรรม ความโหดร้าย และการกดขี่ อย่างไรก็ตาม ยังอาจทำให้ศิลปินตกอยู่ในสถานะล่อแหลมได้ ดังตัวอย่างจากการที่ Honoré Daumier จำคุกนานหกเดือนเนื่องจากการเสียดสีกษัตริย์ฝรั่งเศส

ภาพที่ 2 Honoré Daumier, Gargantua [ภาพพิมพ์ลิโทกราฟี], ค.ศ. 1831
ที่มาภาพ : <https://artgallery.yale.edu/collections/objects/218712>

โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินใช้กลวิธีนี้เพื่อต่อสู้กับสังคมทางการเมือง เป็นความอยู่ดีธรรมที่แผ่ซ่านไปทั่วอารยธรรมร่วมสมัย ศิลปินใช้การผสมผสานระหว่างอารมณ์ขันและการเมือง เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่งในการเผยแพร่ต่อสาธารณชน ตัวอย่าง เช่น Guerrilla Girls เป็นศิลปินที่ใช้เทคนิคการเสียดสี การประชดและการอุปมา นำอารมณ์ขันและการเมืองมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างความเข้าใจใหม่ให้แก่ผู้พบเห็น

ภาพที่ 4 Guerrilla Girls, Naked through the Ages, ค.ศ.1989, โปสเตอร์.

ที่มาภาพ : <https://www.guerrillagirls.com/naked-through-the-ages>

ภาพที่ 3 Guerrilla Girls ที่นิทรรศการ Victoria & Albert Museum, London ในปี ค.ศ. 2015

ที่มาภาพ : <https://www.guerrillagirls.com/naked-through-the-ages>

ผลงานอันโด่งดังของ Guerrilla Girls คือ "Naked through the Ages" ภาพโปสเตอร์สี่เหลี่ยม ที่มีผู้หญิงสวมหัวกอลิล่า นั่งหันหลังเปลือยกายอยู่ที่มุมซ้ายของภาพโดยท่าทางที่นั่งได้แรงบันดาลใจมาจากภาพจิตรกรรม และมีคำถามว่า 'Do women have to be naked to get into the Met. Museum?' อยู่ทางด้านบนขวา พร้อมกับสถิติของจำนวนผลงานศิลปะภายในพิพิธภัณฑ์

ที่กลุ่ม Guerrilla Girl ได้ทำการทำให้ทันสมัยขึ้นหลายครั้งในระยะเวลากว่า 34 ปี (ค.ศ. 1989, 2005, 2012)

ผลงานดังกล่าวเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของการใช้ถ้อยคำเสียดสี เพื่อท้าทายอคติทางเพศในโลกศิลปะที่มีอยู่ ด้วยงานศิลปะชิ้นนี้ พวกเขาผสมผสานอารมณ์ขันและการวิจารณ์ นำเสนอคำถามเชิงเสียดสีที่ไม่เพียงเน้นย้ำถึงการคัดค้านของผู้หญิงในงานศิลปะ แต่ยังเน้นย้ำถึงการจ้องมองของผู้ชายในพิพิธภัณฑ์อีกด้วย เมื่อนำคำถามที่เราใจนี้มาวางเทียบเคียงกับสถิติการเป็นตัวแทนของศิลปินหญิงในนิทรรศการสำคัญๆ ก็เผยให้เห็นถึงความแตกต่างทางเพศโดยสิ้นเชิงภายในสถานประกอบการทางศิลปะ Guerrilla Girls ฉายแววความไร้สาระของแนวปฏิบัติที่กีดกันในโลกศิลปะผ่านงานชิ้นเสียดสีนี้ จุดประกายให้เกิดการสนทนาที่สำคัญเกี่ยวกับความเท่าเทียมทางเพศ และท้าทายให้ผู้ชมประเมินบทบาทของผู้หญิงในงานศิลปะอีกครั้ง ขณะเดียวกันก็ใช้การประชดและความเฉลียวฉลาดเพื่อขับเคลื่อนข้อความของพวกเขา

และอีกหนึ่งศิลปินที่ทำงานวิจารณ์แนวเสียดสีอันโด่งดัง คือแบงก์ซี (Banksy) ศิลปินข้างถนน ผลงานของเขาแพร่หลายมากขึ้นเรื่อยๆ ในฐานะศิลปินที่ใช้สตรีทอาร์ตแนวเสียดสีและวิพากษ์วิจารณ์ความยุติธรรมทางสังคมและการเมืองผ่านการผสมผสานระหว่างอารมณ์ขันและการเมือง

ภาพที่ 5 Banksy, **Stop and Search**, ค.ศ. 2007, Glastonbury.
ที่มาภาพ : <https://banksyexplained.com/stop-and-search-2007/>

ผลงาน "Stop and Search" ของ Banksy สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 2007 เป็นตัวอย่างอันทรงพลังของแนวทางเสียดสีในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางสังคม ในงานศิลปะชิ้นนี้ Banksy ใช้เทคนิคลายฉลุ (Stencil) อันเป็นเอกลักษณ์ของเขาเพื่อพรรณนาเด็กสาวที่ยืนเหยียดแขนออก และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้น สิ่งที่ทำให้งานชิ้นนี้ดูเสียดสีเป็นพิเศษคือการที่ความไร้เดียงสาและอำนาจวางเคียงคู่กัน เด็กสาวเป็นตัวแทนของความอ่อนแอและความไร้เดียงสา ในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจ การเลือกประเด็นนี้ของ Banksy เน้นย้ำถึงการใช้อำนาจในทางที่ผิดในการค้นตัวของตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นเรื่องของบุคคลชายขอบหรือกลุ่มเสี่ยง ผลงานชิ้นนี้เชิญชวนให้ผู้ชมตั้งคำถามถึงผลกระทบที่ไม่สมส่วนจากนโยบายหยุดค้นหาต่อชุมชนบางแห่ง และท้าทายแนวคิดเรื่องความปลอดภัยกับสิทธิส่วนบุคคล ผ่านการเสียดสีภายในผลงานและความเฉลียวฉลาดในการชี้ให้เห็นถึงประเด็นของศิลปิน

นอกจากนี้ การใช้กราฟฟิตี้ ซึ่งมักถูกมองว่าเป็นการกบฏหรือการก่อกวน ช่วยเพิ่มการประชดอีกชั้นให้กับผลงาน Banksy ใช้ผืนผ้าใบที่แหวกแนวในการส่งข้อความเกี่ยวกับการใช้อำนาจโดยมิชอบ ดังนั้นจึงวิพากษ์วิจารณ์ทั้งเนื้อหาและสื่อ โดยรวมแล้ว "Stop and Search" รวบรวมแนวทางเสียดสีของ Banksy โดยใช้ภาพประชดและการตีข่าวที่ชาญฉลาดเพื่อให้ความกระจ่างเกี่ยวกับปัญหาสังคมที่กุดตัน เชิญชวนให้ผู้ชมได้ตรองถึงพลวัตของอำนาจที่มีบทบาทในชีวิตคนเมืองร่วมสมัย

ภาพที่ 6 ดวน แฮนสัน, **Supermarket Shopper**, ค.ศ. 1970.

ที่มาภาพ : <https://www.ladykflo.com/supermarket-shopper-by-duane-hanson/>

ผลงานชิ้น “Supermarket Shopper” ของดวน แฮนสัน (Duane Hanson) เป็นการสร้าง ประติกรรมคนเหมือนจริง ขนาด 1:1 โดยใช้เรซิน แอร์บรัช แล้วตกแต่งเธอด้วยร่องเท้า กระเป๋าสถือ วิ กผม และเสื้อสีชมพู นักวิจารณ์ศิลปะมักบรรยายผลงานร่างของแฮนสันว่าเป็น "การเหมารวมคน อเมริกัน" สิ่งนี้ทำให้งานของเขาถ่ายเทไปเล็กน้อย Supermarket Shopper สร้างรู้สึกความคุ้นเคย เพราะรูปร่างของประติมากรรมที่มีความเหมือนจริง โดยสังเกตจากลักษณะของผู้คนที่สามารถพบเจอ ได้ในชีวิตประจำวัน ผู้หญิงวัยกลางคนที่มีรูปร่างอ้วนท้วมใส่ที่ม้วนผมหลายอันบนหัวแล้วคลุมด้วย ผ้าพันคอ สวมสร้อยสีเหลืองทับเสื้อสีชมพูอ่อน พร้อมกระโปรงสั้นเท่าเข่าและรองเท้าสีฟ้าน้ำทะเล กำลังผลักรถเข็นซูเปอร์มาเก็ตที่เต็มไปด้วยขนมขบเคี้ยวสำหรับมือเย็นของเธอ

ศิลปินตั้งใจทำให้ผลงานศิลปะของตัวเองดูกลมกลืนไปกับพื้นที่และบริบทสังคมของชาว อเมริกันในช่วงปี ค.ศ. 1970 ที่ผู้คนมักชอบทานอาหารกันหน้าโทรทัศน์โดยไม่สนใจเรื่องสุขภาพกันจน เป็นเรื่องปกติ ซึ่งศิลปินได้หยิบยกความจริงตรงหน้ามาเสียดสีให้ผู้คนกลับมาย้อนดูชีวิตประจำวัน ของตนเอง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมานลิวสิทธิ์

รูปแบบผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปะการจัดวาง (Installation Art)

ศิลปะจัดวาง ความหลากหลายและความมีชีวิตชีวาภายในภูมิทัศน์ศิลปะร่วมสมัย เป็นข้อ พิสูจน์ที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการสร้างสรรค์ที่ไร้ขอบเขตของการแสดงออกของมนุษย์ที่พัฒนา อยู่ตลอดเวลาด้วยรากฐานของแนวคิดเกี่ยวกับศิลปะที่ก้าวข้ามขอบเขตของสื่อแบบดั้งเดิม และการมี ส่วนร่วมกับมิติเชิงพื้นที่และประสาทสัมผัสของผู้เข้าชม ศิลปะจัดวางจึงกลายเป็นประสบการณ์ทาง ศิลปะที่สามารถเข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย

ต้นกำเนิดของศิลปะการจัดวางสามารถสืบย้อนไปถึงยุค Avant-garde ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งศิลปินพยายามที่จะทำลายแบบแผนของพื้นที่แกลเลอรี แต่อย่างไรก็ตามในช่วงกลางศตวรรษที่ 20 ระหว่างยุคที่วุ่นวายของการทดลองทางศิลปะหลังสงคราม ศิลปะจัดวางเริ่มปรากฏเป็นรูปแบบที่ แตกต่างออกไป ศิลปินอย่าง Marcel Duchamp ซึ่งเป็นที่รู้จักจาก "ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป" ที่แหวกแนว ของเขา ได้ปูทางไปสู่การทลายขอบเขตทางศิลปะแบบดั้งเดิม คำว่า "ศิลปะการจัดวาง" เริ่มมีชื่อเสียง

ในช่วงทศวรรษ 1960 ซึ่งสะท้อนถึงความสนใจที่เพิ่มขึ้นในผลงานที่ขยายออกไปนอกกรอบ เชิญชวนให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการเผชิญหน้าที่เปลี่ยนแปลง

ศิลปะการจัดวางประกอบด้วยแนวทางและเทคนิคที่หลากหลาย มันท้าทายการจัดประเภทของชิ้นงานศิลปะแบบเดิม ๆ โดยสามารถครอบคลุมวัสดุที่หลากหลาย ตั้งแต่วัสดุธรรมดาไปจนถึงวัสดุพิเศษ งานศิลปะเหล่านี้มีตั้งแต่ที่ติดตั้งภายในพื้นที่จำกัดของหอศิลป์ไปจนถึงการสร้างสรรค์ ศิลปะจัดวางเฉพาะที่

ศิลปะจัดวางเฉพาะพื้นที่ (Site-specific Installation)

ศิลปะจัดวางเฉพาะพื้นที่ คือรูปแบบงานศิลปะที่สร้างในพื้นที่เฉพาะเจาะจงหรือพื้นที่แห่งไหนก็ได้ โดยพื้นที่ดังกล่าวจะต้องถูกสร้างหรือแปรสภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของงาน ไม่ใช่เพียงเพื่อความสวยงามหรือความเหมาะสมแต่เป็นการสร้างพื้นที่ขึ้นใหม่ตามกรรมวิธีเทคนิคหรือการใช้สื่อต่าง ๆ¹ โดยการผสมผสานระหว่างการแสดงออกทางศิลปะและสิ่งแวดล้อมที่น่าสนใจ ด้วยรากฐานที่ว่า ลักษณะทางกายภาพของสถานที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะอย่างลึกซึ้ง การจัดวางเฉพาะสถานที่นั้นผสมผสานการสังเคราะห์พื้นที่ รูปแบบ และบริบทของสถานที่ ทำให้เกิดประสบการณ์ด้านสุนทรียะอันลึกซึ้ง

ผลงานประเภทดังกล่าว ถือกำเนิดขึ้นในฐานะ การเคลื่อนไหวทางศิลปะที่โดดเด่นในช่วงปลายทศวรรษ 1960 และต้นทศวรรษ 1970 โดยการจูงใจต่อต้านความเห็นต่างลัทธิสมัยใหม่ซึ่งแพร่หลายในยุคที่สื่อและพื้นที่ศิลปะแบบดั้งเดิมกำลังจะได้รับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ การจัดวางเฉพาะพื้นที่ได้นำเอาสาระสำคัญของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติมาใช้ โดยจะทำลายขอบเขตระหว่างศิลปะและสิ่งแวดล้อม ศิลปินรุ่นบุกเบิกเช่น Robert Barry และ Richard Serra ยืนยันอย่างกล้าหาญว่าผลงานสร้างสรรค์ของพวกเขาจะไม่ถูกย้ายหรือย้ายตำแหน่ง โดยเน้นย้ำถึงการพึ่งพาซึ่งกันและกันอย่างลึกซึ้งระหว่างผลงานของพวกเขาและสถานที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่

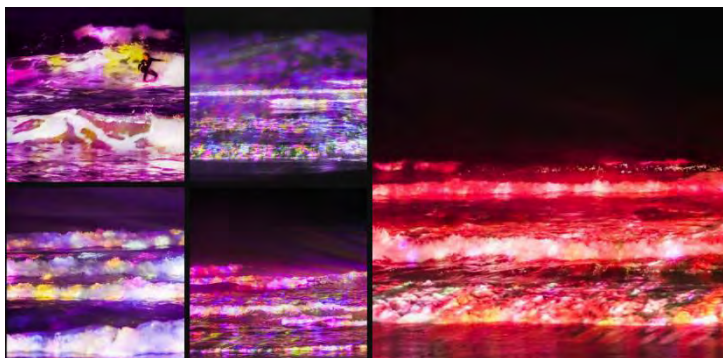
¹ สุริยะ ฉายะเจริญ. (2015). Installation ศิลปะประเภทอินสตอลเลชัน (ศิลปะจัดวาง). เข้าถึงเมื่อ 16 มกราคม 2023 เข้าถึงได้จาก <http://jumpsuri.blogspot.com/2015/06/installation.html>

สิ่งที่ทำให้การติดตั้งผลงานในแต่ละพื้นที่แตกต่างออกไป ลักษณะเฉพาะของสถานที่ตั้งเป็นตัวกำหนดการตอบสนองต่อผู้ชม ไม่ว่าจะตั้งอยู่ภายในโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมหรือตั้งอยู่ในพื้นที่อันกว้างใหญ่ของภูมิทัศน์เปิดกว้าง งานศิลปะเหล่านี้ได้รับการปรับแต่งอย่างพิถีพิถันให้เข้ากับภูมิประเทศ ทั้งในด้านขนาด และบรรยากาศของสภาพแวดล้อม ผลงานกลายเป็นองค์ประกอบสำคัญของสถานที่ ทำทนายระยะห่างระหว่างผลงานศิลปะและผู้ชม

ศิลปะจัดวางเฉพาะสถานที่ ซึ่งเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมและการมีส่วนร่วมที่ดื่มด่ำ แสดงถึงกระบวนการทัศน์การเปลี่ยนแปลงในขอบเขตของศิลปะร่วมสมัย ด้วยการกำหนดขอบเขตใหม่ของการปฏิบัติทางศิลปะ ผลงานเหล่านี้เชิญชวนให้พิจารณาความสัมพันธ์ของผู้ชมกับพื้นที่ เวลา และประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสการรับรู้โลกรอบตัว

อิทธิพลจาก Teamlab Tokyo

ผลงานของ Teamlab ส่วนใหญ่เป็นผลงานศิลปะจัดวางแบบปฏิสัมพันธ์ซึ่งได้โอบล้อมและดึงดูดผู้ชมให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมที่ถูกสร้างขึ้น ซึ่งบางชิ้นเรียกได้ว่าเป็นการผสมผสานศิลปะ Interactive Art และ Immersive Art² เพิ่มเข้าไปเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการรับชมผลงานได้มากขึ้น

ภาพที่ 7 Teamlab, Flowers Bloom When the Waves Rise, 2021, Digitized Nature, dimensions variable.

² **Immersive Art** คือ การเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่กับผลงานชิ้นนั้น ๆ ดึงเข้าไปในจักรวาลของมัน และสูญเสียความเป็นตัวของตัวเองไปในกระบวนการนั้น, เข้าถึงได้จาก <https://agoradigital.art/blog-what-is-immersive-art/>

‘Flowers bloom when the waves rise. The flowers continue to bloom only for a short time, until the wave becomes a part of the ocean once more.

When the waves rise, we can feel a powerful breath of life, as though life is blooming. It feels as though each wave has a life of its own. But when the waves collapse and disappear, we realize, with a sense of fragility, that they were a part of the ocean. And that ocean is connected to all of the other oceans. In other words, all of the waves in the world are connected to each other.

The waves seem alive because life is like a rising wave. It is a miraculous phenomenon that continuously emerges from a single, continuous ocean.’

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมานลียงสิทธิ์

เทคนิค Projection Mapping

“Projection mapping” เป็นรูปแบบงานทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โปรเจคเตอร์ เพื่อแสดงภาพและวิดีโอบนพื้นผิวสามมิติ ซึ่งมักจะไม่นับรวมเรียบเสียบที่เดียว คำว่า "PROJECTION" ใน Projection Mapping หมายถึงการใช้โปรเจคเตอร์เพื่อสร้างภาพ และ "MAPPING" หมายถึงกระบวนการจัดวางตำแหน่งการแสดงผลภาพ เพื่อให้เกิดภาพฉายที่แม่นยำและให้พอดีกับพื้นผิวที่ฉาย

ในการใช้ “Projection Mapping” เพื่อการฉายภาพที่มีประสิทธิภาพ คมชัด การคำนึงถึงปัจจัยภายนอกควบคู่กับกระบวนการก็เป็นเรื่องจำเป็น เพราะการฉายในพื้นที่เปิดหรือสถานที่นอกอาคาร ปัจจัยภายนอกอย่าง แสง ฝุ่นหรือความร้อน ล้วนมีผลกระทบกับการฉายภาพ

ในทางกลับกัน กระบวนการจัดวางภาพที่ฉายให้แม่นยำกับพื้นผิว นั้นต้องใช้โปรแกรมพิเศษ ในการสร้างภาพจำลองเสมือนจริงลงในพื้นที่ทางกายภาพ ผู้ใช้โปรแกรมจะต้องแก้ไขและบิดเบือนภาพฉายไปตามสถานการณ์เพื่อให้รูปร่างและรูปทรงของพื้นผิวที่ฉายลงไป มีความถูกต้องและสมจริงมากที่สุด กระบวนการดังกล่าวสามารถทำให้พื้นผิวหรือวัตถุธรรมดาให้มีพลังและสื่อสารกับผู้รับชมได้อย่างดี

ธรรมชาติของแสง

แสงเป็นรังสีไฟฟ้าที่มนุษย์สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า และเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงจนกว่าจะตกกระทบกับพื้นผิวใดพื้นผิวหนึ่ง มีคุณสมบัติทั้งแบบคลื่นและแบบอนุภาค แสงทั้งหมดสามารถอธิบายผ่านความยาวคลื่น (Wavelength) ความถี่ (Frequency) และแอมพลิจูด (amplitude) ซึ่งกำหนดสี พลังงาน และความสว่างตามลำดับ แสงสามารถทำปฏิกิริยากับสสารได้โดยการดูดซับส่งผ่าน หรือสะท้อนกลับ

- แสงเป็นรูปแบบหนึ่งของรังสีแม่เหล็กไฟฟ้าที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตามนุษย์
- แสงเดินทางเป็นเส้นตรง เว้นแต่จะหักเหหรือสะท้อนกับพื้นผิว
- แสงมีทั้งคุณสมบัติคล้ายคลื่นและคล้ายอนุภาค ซึ่งอธิบายโดยทฤษฎีความเป็นคู่ของคลื่น-อนุภาคและกลศาสตร์ควอนตัม
- สามารถอธิบายได้ด้วยความยาวคลื่น ความถี่ และแอมพลิจูด
- ความยาวคลื่นกำหนดสีของแสง โดยความยาวคลื่นที่ยาวขึ้นจะสอดคล้องกับแสงสีแดง และความยาวคลื่นที่สั้นกว่าที่สอดคล้องกับแสงสีน้ำเงินหรือสีม่วง
- ความถี่ของแสงจะแปรผกผันกับความยาวคลื่น โดยความถี่ที่สูงกว่าจะสอดคล้องกับแสงที่มีพลังมากกว่า
- แอมพลิจูดของแสงจะเป็นตัวกำหนดความสว่าง โดยแอมพลิจูดที่สูงขึ้นจะสอดคล้องกับแสงที่สว่างกว่า
- แสงสามารถถูกดูดซับ ส่งผ่าน หรือสะท้อนโดยวัสดุ ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติทางแสงของวัสดุเหล่านั้น
- ความเร็วของแสงคงที่ในสุญญากาศ และมีค่าประมาณ 299,792,458 เมตรต่อวินาที

จากข้อมูลข้างต้น ข้อควรระวังของที่มีผลต่อกระบวนการจัดวางภาพที่ฉายให้แม่นยำกับพื้นผิว แสงเดินทางเป็นเส้นตรง เว้นแต่จะหักเหหรือสะท้อนกับพื้นผิว

- ทิศทางของเงา
- ทิศทางของแสง
- สภาพพื้นผิว / ระนาบภาพ
- ขนาดของเงา

- ระยะของภาพฉาย ใกล้และไกล
- แสงสามารถถูกดูดซับ ส่งผ่าน หรือสะท้อนโดยวัสดุ ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติทางแสง
- ความสะท้อนแสงของพื้นผิว ความมันวาว / ความดำ
- ความโปร่งแสงของพื้นผิว โปร่งใส / ทึบแสง
- ความสว่างและมีดของบริเวณโดยรอบ
- สีที่ถูกต้อง หรือความผิดเพี้ยนของสีจากบรรยากาศ

โปรเจคเตอร์ (Projector)

โปรเจคเตอร์ หรือเครื่องฉายภาพ เป็นอุปกรณ์ที่รับสัญญาณมาจากคอมพิวเตอร์ควบคุม นำข้อมูลอย่าง รูปภาพหรือวิดีโอ และฉายภาพนั้นลงบนหน้าจอหรือพื้นผิว ทำงานโดยใช้แหล่งกำเนิดแสง (โดยปกติ หลอดไฟหรือ LED) เพื่อฉายภาพลงบนพื้นผิว ภาพจะถูกสร้างขึ้นโดยการฉายแสงผ่าน LCD ขนาดเล็กหรือชิป DLP ที่มีกระจกขนาดเล็กนับล้าน กระจกเหล่านี้สามารถทำมุมได้หลายทิศทาง เพื่อสร้างสีและเฉดสีต่างๆ ซึ่งรวมกันเป็นภาพที่สมบูรณ์

โปรเจคเตอร์มีรูปร่างและขนาดหลากหลายแบบ โดยมีระดับความสว่าง ความละเอียด และคุณสมบัติที่แตกต่างกันไป มักจะใช้ในห้องเรียน สำนักงาน โรงละคร และบ้าน สำหรับการรับชมภาพยนตร์ เป็นต้น

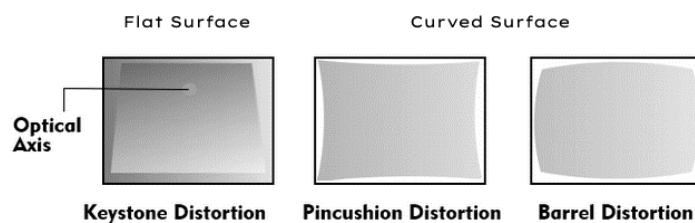
อัตราส่วนของระยะห่างการฉายภาพ

ซึ่งหมายถึงระยะห่างระหว่างโปรเจคเตอร์และหน้าจอ และขนาดของภาพที่ฉาย อัตราส่วนการฉายที่เล็กลงหมายความว่าสามารถวางโปรเจคเตอร์ให้ใกล้หน้าจอมากขึ้น ในขณะที่อัตราส่วนที่มากขึ้นหมายความว่า โปรเจคเตอร์ต้องอยู่ไกลออกไปเพื่อให้ได้ขนาดภาพที่เท่ากัน

$$\text{อัตราส่วนของระยะห่างการฉายภาพ} = \frac{\text{ระยะห่างของโปรเจคเตอร์และหน้าจอ}}{\text{ความกว้างของภาพฉาย}}$$

ลำแสงภาพฉาย

ลำแสงภาพฉาย หมายถึง ช่วงของมุมที่โปรเจคเตอร์สามารถแสดงภาพที่ชัดเจนและได้สัดส่วนที่เหมาะสมบนหน้าจอ กรวยแสงนี้ถูกกำหนดโดยการออกแบบลักษณะของเลนส์ฉายภาพ ขนาดของลำแสงภาพฉาย ขึ้นอยู่กับเลนส์และระยะห่างของโปรเจคเตอร์จากหน้าจอและพื้นผิวการฉาย

ภาพที่ 8 ตัวอย่างลำแสงการฉาย

อิทธิพลจาก Graffiti Research Lab

ภาพที่ 9 graffiti research lab

ที่มาภาพ : <https://graffitiresearchlab.com/blog/projects/laser->

Graffiti Research Lab เป็นโปรเจกต์ศิลปะโดย Evan Roth และ James Powderly ภายใต้การดำเนินงานของ Eyebeam OpenLab ซึ่งเป็นศูนย์เทคโนโลยีและศิลปะที่ไม่แสวงหาผลกำไร ทั้งสองทดลองโดยใช้ LED แม่เหล็ก และสีนำไฟฟ้า เพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ของศิลปะประเภท

สตรีทอาร์ต พวกเขาบุกเบิกกราฟฟิตี้ที่ "ไม่เลอะเทอะ" โดยใช้ไฟ LED ในการสร้างภาพวาดจากลำแสงเลเซอร์ลงบนพื้นที่สาธารณะ.

GRL ขยายโอกาสของการทำ projection mapping ให้แก่ศิลปินรุ่นใหม่ ได้สามารถทดลองและปรับเทคนิคของพวกเขา ส่งเสริมการผสมผสานระหว่างกราฟฟิตี้และเทคโนโลยี สร้างพื้นที่กลางระหว่างศิลปะและชุมชนได้อย่างน่าสนใจ

* อุปกรณ์ที่พวกเขาใช้

1 PC Laptop – ASUS A8JS – Core 2 Duo 1.83 Ghz 1GB Ram Nvideo Geforce Go 7300 256MB – VGA and DVI out.

1 Panasonic PTD5600U 5000 ANSI Lumens 1024x768 DLP Projector.

1 Watec 221S Security/Astronomy Camera with manual iris zoom lens.

1 Bogen magic arm and super clamp.

1 Pinnacle PCTV USB capture card.

1 60mW Green Laser (super illegal in a lot of places and very dangerous)

and loads and loads of AAA batteries.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมานลียงสิทธิ์

บทที่ 3

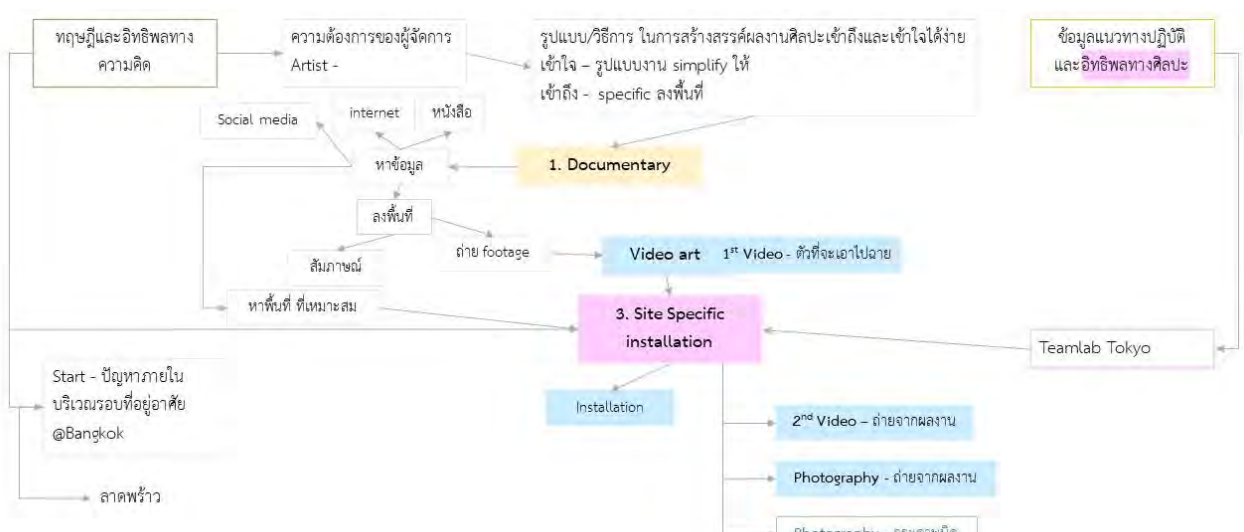
ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้เขียนได้เริ่มสำรวจความสนใจของตนเองซึ่งจำเป็นต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในบทก่อนหน้า จากนั้นในบทที่ 3 ผู้เขียนจะกล่าวถึงผลการสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดข้างต้น รวมถึงการวางแผนการทำงาน ตามลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานสำหรับศิลปินนิพนธ์และการติดตั้งผลงาน โดยมีลำดับ ดังนี้

1. ขั้นตอนการประมวลผลความคิดจากแรงบันดาลใจ
2. ขั้นตอนการสร้างภาพร่างผลงาน
3. ขั้นตอนการสร้างผลงาน
4. ขั้นตอนการติดตั้งผลงาน

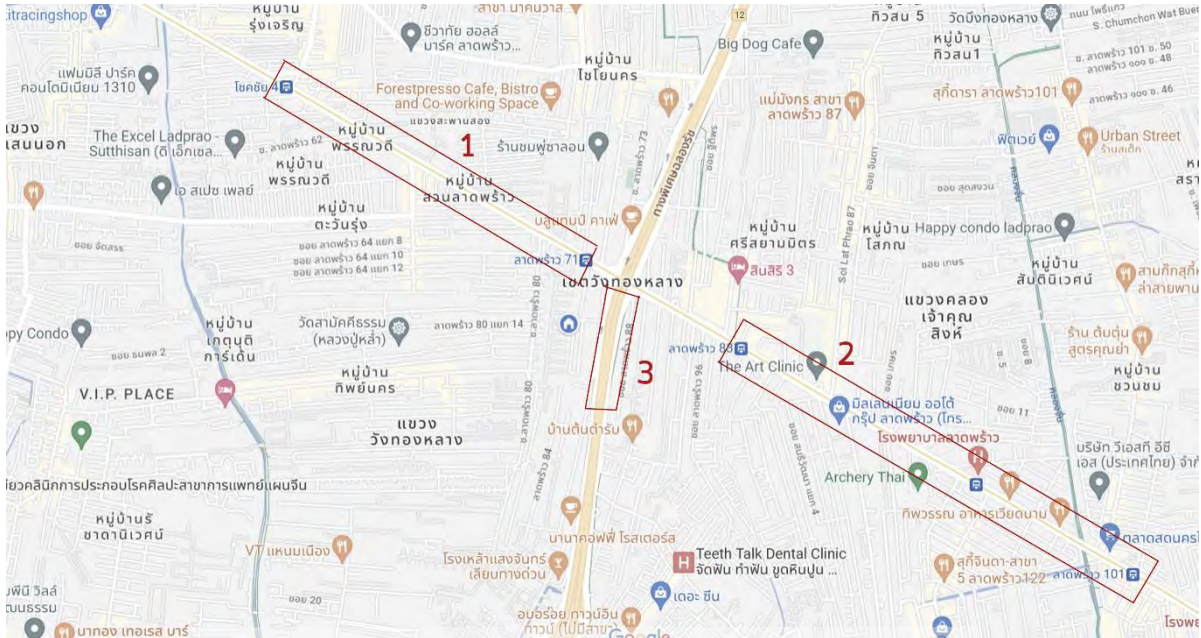
ขั้นตอนการประมวลผลความคิดจากแรงบันดาลใจ

ผู้เขียนได้นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ออกมาเป็นแผนผังเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปพัฒนาผลงานในขั้นถัดไป

ภาพที่ 10 โครงสร้างการสังเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มกำหนดขอบเขตและลงสำรวจพื้นที่ บริเวณใกล้ที่อยู่อาศัยของผู้เขียน โดยคำนึงถึงระยะทางและปัญหาที่ผู้เขียนที่เคยพบเจอจริง

ภาพที่ 11 แผนที่ขอบเขตการสำรวจ

เส้นทางที่สำรวจ ทั้งหมด 3 บริเวณ

1. ถนนลาดพร้าว จากสถานีลาดพร้าว 71 – โชคชัย 4 (ฝั่งถนนมุ่งสู่จตุจักร)
2. ถนนลาดพร้าว จากสถานีมหาตมาทิลาทไทย – ลาดพร้าว 83 (ฝั่งถนนมุ่งสู่จตุจักร)
3. ได้ทางด่วน ทางพิเศษคลองรัช (มุ่งสู่นวมินทร์)

จากการลงพื้นที่ในเขตวังทองหลาง พบว่ามีปัญหามากมายเกิดขึ้นกับระบบสาธารณสุขภาค

1. ทางเดินทางเท้าที่มีสภาพทรุดโทรม โดยมีกระเบื้องปูพื้นแตกจำนวนมากซึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความปลอดภัยแก่คนเดินถนน นอกจากนี้ยังมีการซ่อมแซมที่ไม่ได้มาตรฐาน ลดความสวยงามโดยรวมของพื้นที่

ภาพที่ 13 ทางเท้าที่ชำรุด 1

ภาพที่ 12 ทางเท้าที่ชำรุด 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมานลียสิทธิ์

2. ไม่มีฝาท่อ ซึ่งสร้างความไม่สะดวกให้กับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น นอกจากนี้ ความชุกของรถจักรยานยนต์บนทางเท้ายังกีดขวางทางเดินเท้าที่ปลอดภัยอีกด้วย การจัดการกับข้อกัังวลด้านโครงสร้างพื้นฐานและการเข้าถึงเหล่านี้ ถือเป็นสิ่งสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยในย่านเขตวังทองหลาง

ภาพที่ 14 ทางเท้าที่ไม่มีฝาท่อ และการแก้ไขของคนในพื้นที่

3. หลายซอยเป็นทางตัน มีส่วนทำให้เกิดความท้าทายในการเดินทางภายในพื้นที่ใกล้เคียง

4. สะพานลอยที่เป็นส่วนหนึ่งของทางเท้า บังเนื้อที่ทางเท้ามากกว่าครึ่ง มีผลทำให้ลำบากในการสัญจรไปมา

5. รถจักรยานยนต์บนทางเท้า

ภาพที่ 16 ทางเท้าที่แคบ

ภาพที่ 15 สะพานลอยบนทางเท้า

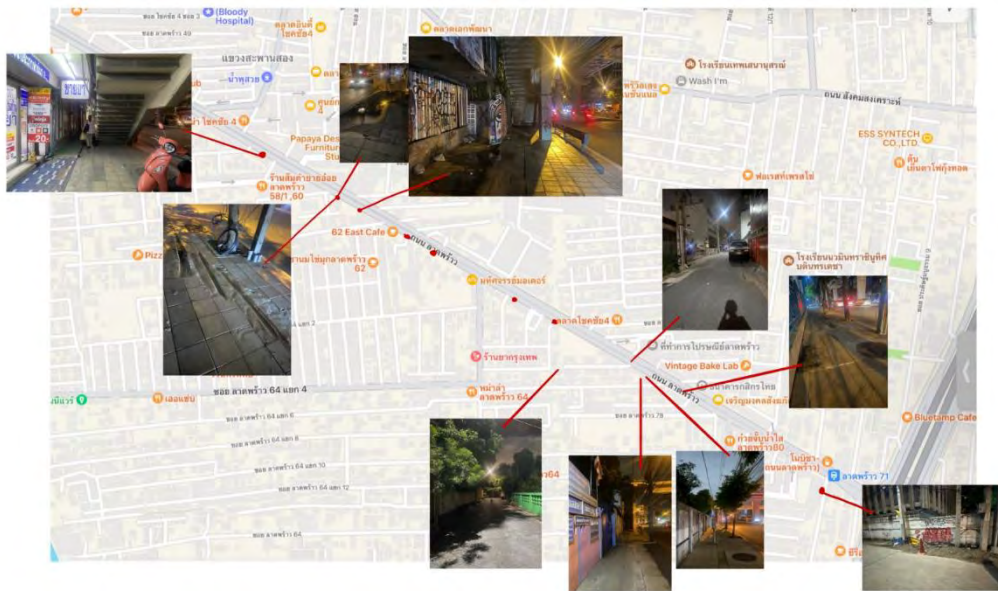

ภาพที่ 17 รถจักรยานยนต์บนทางเท้า

ขั้นตอนการสร้างภาพร่างผลงาน

เนื่องจากลักษณะงานของผู้เขียนตั้งใจจึงมีความเชื่อมโยงอย่างซับซ้อนกับท้องถิ่นเฉพาะภายในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เขตวังทองหลางเป็นกรณีศึกษา

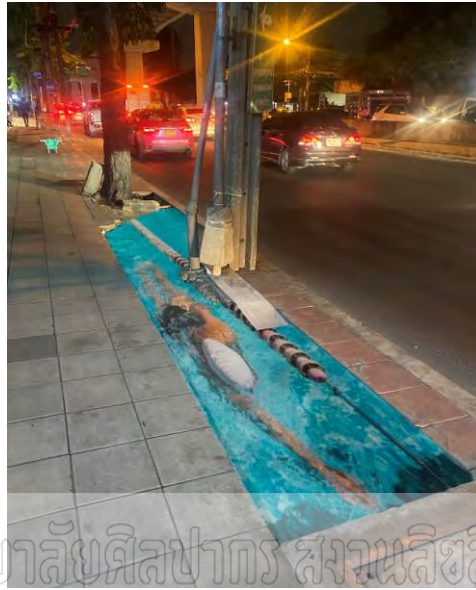
1. เพื่อเริ่มการตรวจสอบสถานที่นี้อย่างครอบคลุม จำเป็นต้องเริ่มการสำรวจในสถานที่ ผู้เขียนพยายามสำรวจนี้โดยเดินเลียบบถนนลาดพร้าว ระหว่างช่วงเวลา 19.00 น. – 21.00 น. โดยประมาณ เพื่อดำเนินการสำรวจทางเท้าและพื้นที่ที่น่าสนใจเป็นพิเศษภายในขอบเขตที่กำหนดไว้ล่วงหน้า กระบวนการนี้ผู้เขียนออกสำรวจเส้นทางที่ 1 ทั้งหมดสามครั้งจากการลงพื้นที่ซ้ำหลายครั้งนี้ เห็นได้ชัดว่าพื้นที่ที่กำหนดมีความผันผวนทุกวัน ความผันผวนเหล่านี้อาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ ซึ่งคาดว่าเกิดจากการกระทำของผู้คนในพื้นที่ด้วย เช่น มีกรณีทิ้งถุงขยะอย่างไม่เป็นระเบียบบนทางเท้าที่สังเกตเห็นได้ในวันต่อมา ถุงขยะแบบเดียวกันนี้ก็ถูกกำจัดออกไป เนื่องจากหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ดำเนินการรวบรวมตามที่เป็นแล้ว จากการสังเกตเหล่านี้ สามารถสรุปได้ว่าปัญหาต่างๆ มีอยู่ในแต่ละพื้นที่ที่มีความเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ไม่มีลักษณะที่คงตัวหรือคงที่ได้ กลายเป็นความท้าทายอีกอย่างในการกระบวนการทำงานของผู้เขียน

ภาพที่ 18 แผนที่เส้นทางที่ 1 ในพื้นที่เขตวังทองหลาง (เลียบบถนนลาดพร้าวมุ่งสู่จตุจักร)

2. จากการลงพื้นที่ที่กล่าวมาเบื้องต้น ผู้เขียนได้ทำการถ่ายภาพสถานที่ที่น่าสนใจต่าง ๆ พร้อมกับทำเครื่องหมายเปรียบเทียบกับแผนที่จริง เพื่อเป็นข้อมูลและนำมาทำภาพร่างผลงาน

ภาพร่างผลงาน แบบที่ 1

ภาพที่ 19 ภาพร่างผลงาน แบบที่ 1 (1)

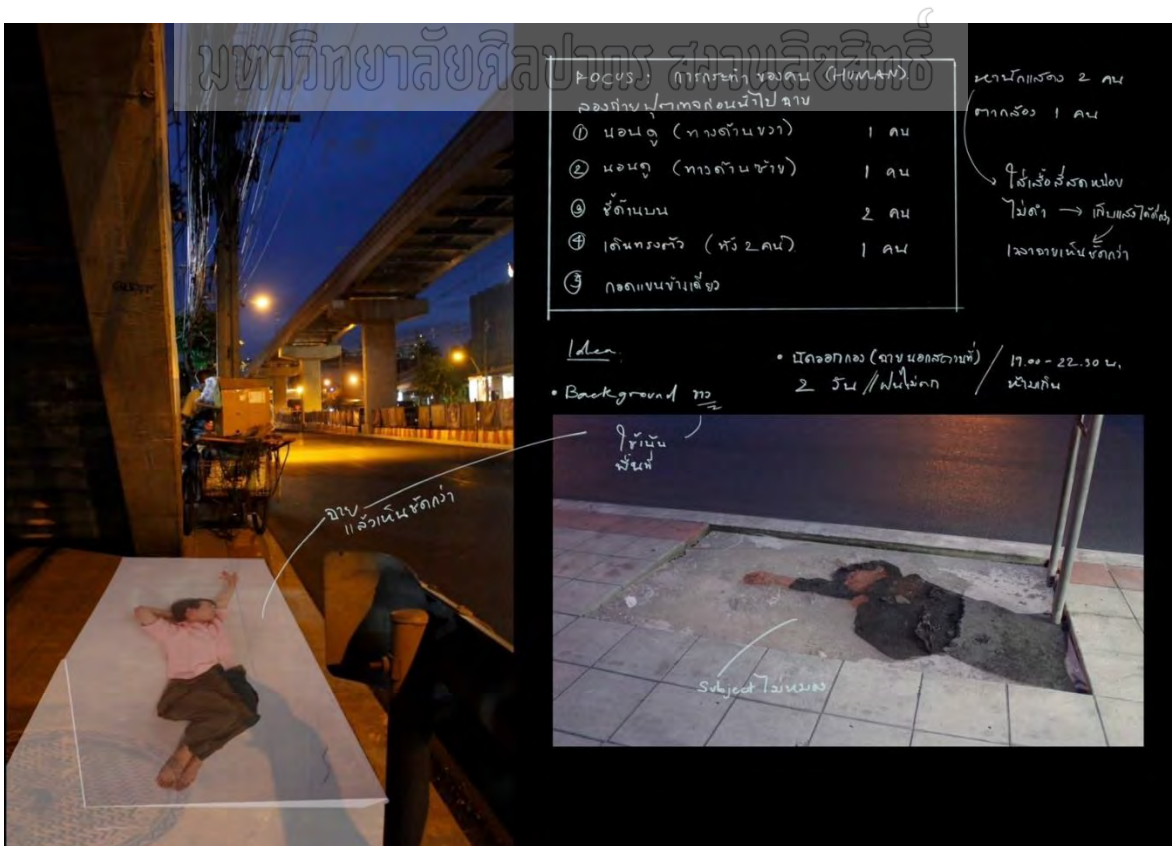
ภาพที่ 20 ภาพร่างผลงาน แบบที่ 1 (2)

การสร้างภาพร่าง แบบที่ 1 ผู้เขียนสนใจกริยาทางทางการเคลื่อนไหวของสิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะเป็นสัตว์หรือมนุษย์ จึงทดลองนำภาพเคลื่อนไหวที่มีอยู่แล้ว ทั้งภาพที่ผู้เขียนถ่ายเองและ Found Footage จากในอินเทอร์เน็ต เข้ามาลองจัดวางกับพื้นที่จริง ซึ่งภาพที่เคลื่อนไหวลงบนคอนกรีตหรือ

พื้นผิวที่หลากหลายและภาพเคลื่อนไหวของสิ่งมีชีวิตที่เวลากำลังดำเนินไปในแต่ละวันภายในพื้นที่ที่ไม่
 เป็นไปตามธรรมชาติเดิมที่เราคุ้นชิน

ภาพร่างผลงาน แบบที่ 2

ผู้เขียนปรับปรุงภาพร่างแบบที่ 2 จากภาพร่างแบบที่ 1 และหลังจากการออกไปทำงานใน
 พื้นที่จริง (การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1) โดยจำเป็นต้องปรับปรุงกายภาพของผลงาน โดยการถ่าย
 วิดีโอภาพ فوتเทจ (footage) ที่สามารถจับเน้นความหมายได้มากกว่า Found Footage ที่เคยใช้ใน
 การสร้างสรรค์ครั้งก่อน ผู้เขียนจึงหยิบยกกิริยา การเคลื่อนไหวและการกระทำของมนุษย์มาใช้ ซึ่ง
 ผู้เขียนมองว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสามารถเล่าเรื่องราวการขัดแย้งของสิ่งมีชีวิตและเมืองได้ดีกว่า
 รวมถึงมีเนื้อหาที่ไปด้วยกันได้ดี จึงลองนำมาทำภาพร่างตามจุดต่าง ๆ ที่เคยไปสำรวจมาเมื่อครั้งที่
 สำรวจพื้นที่

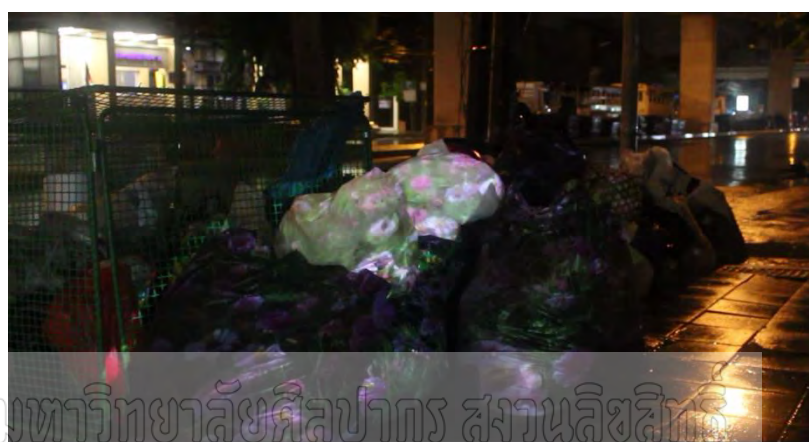

ภาพที่ 21 ภาพร่างผลงาน แบบที่ 2

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1

เนื่องจากผู้เขียนมีแบบร่างเบื้องต้นของผลงานแล้ว จึงได้ทดลองเทคนิคการฉายโปรเจคเตอร์ภายในพื้นที่จริง(พื้นที่ที่ได้ลงสำรวจในขั้นตอนการประมวลผลความคิดจากแรงบันดาลใจ) สิ่งนี้ทำเพื่อประเมินประสิทธิภาพและลักษณะทางกายภาพของแนวคิดที่เคยคิดไว้ก่อนหน้านี้ และยังจำเป็นต้องคำนวณประสิทธิภาพโดยรวมของผู้สร้างสรรค์ผลงานและเวลาในการทำงานทั้งหมดร่วมด้วย

ภาพที่ 22 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 การฉายภาพลงบนวัตถุจริง

ภาพที่ 23 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 ภาพกระบวนการการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1

- มีแสงไฟบริเวณถนนที่แรงมากกว่าตัวเครื่องฉายโปรเจคเตอร์ ทำให้ภาพที่ได้ไม่ชัดเจนมากนัก
- สภาพอากาศในช่วงเดือนสิงหาคม - ตุลาคม ที่เป็นฤดูฝนที่ทำให้ไม่สามารถออกไปถ่ายทำได้อย่างสะดวกมากนัก เนื่องจากอุปกรณ์ที่ใช้ไม่สามารถเปียกน้ำได้โดยเด็ดขาด
- การเดินถ่ายไปเรื่อย ๆ บนทางเท้า ต้องใช้พลังงานของผู้สร้างสรรค์และทีมงานมากเกินไป
- ในการถ่ายแต่ละครั้งจะต้องกินเวลาราว 20 – 35 นาที ในการเตรียมการแต่ละจุด และได้ไปเกิน 3 – 4 ในหนึ่งคืนเท่านั้น

การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2

- กระบวนการถ่ายทำวิดีโอ ก่อนการนำเอาไปฉายภายในพื้นที่จริง พร้อมกับนักแสดงสองคน
- นำชุดเทจที่ได้จากการถ่ายภายในสตูดิโอ ไปฉายลงภายในพื้นที่จริง โดยการเดินไปตามเส้นทางที่เคยสำรวจไว้ และจัดวางภาพที่มีตามความเหมาะสมของพื้นที่

ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2

ภาพที่ 24 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 กระบวนการถ่ายทำวิดีโอ

ภาพที่ 25 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 ไฟล์วิดีโอสำหรับการฉาย

- สามารถแก้ปัญหาเรื่องแสงจากเครื่องฉายที่สว่างไม่พอได้มากขึ้น โดยการเลือกพื้นที่ใหม่ ที่มีดีกว่าเดิม
- เมื่อภาพพื้นหลังดูสะอาดขึ้น การนำภาพลงไปฉายทำให้ผลงานที่ได้สามารถเล่าเรื่องได้ดีขึ้น
- ในการฉายแต่ละครั้งจะต้องใช้เวลาราว 20 – 35 นาที ในการเตรียมการแต่ละจุด เพื่อให้ได้เนื้องานที่เพิ่มมากขึ้นจึงเพิ่มจำนวนวันที่ออกไปถ่ายทำกันนอกสถานที่

ภาพที่ 26 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 กระบวนการฉายวิดีโอภายในพื้นที่ (1)

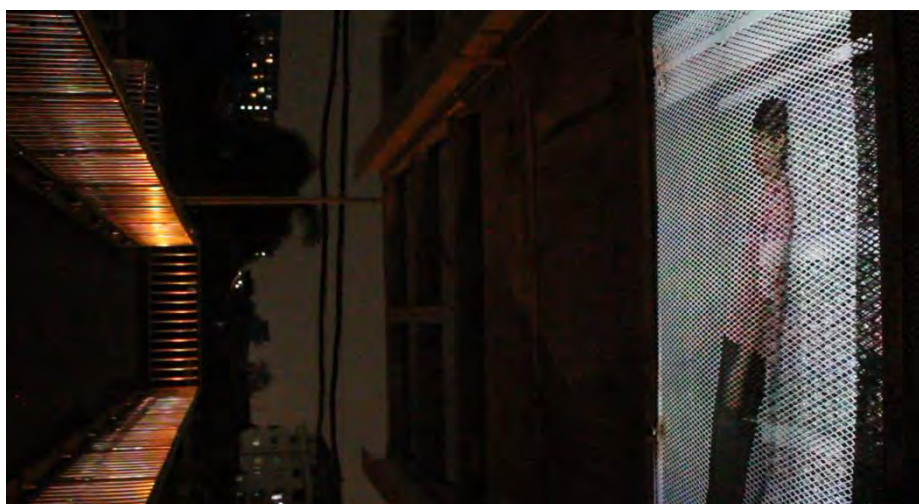

ภาพที่ 27 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 กระบวนการฉายวิดีโอภายในพื้นที่ (2)

การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 3

ภาพที่ 29 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 3 ไฟล์วิดีโอสำหรับการฉาย

ภาพที่ 28 การสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 3 กระบวนการฉายวิดีโอภายในพื้นที่

ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 3

- ผู้เขียนชำนาญเส้นทางมากขึ้น ทำให้สามารถเข้าไปถ่ายที่พื้นที่ที่หลากหลายมากขึ้น โดยใช้เวลาน้อยลง
- ถ่ายทำวิดีโอสำหรับฉายเพิ่มเติม ซึ่งมีมากกว่าการสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 และมีการเพิ่มเนื้อหาที่มากกว่าการถ่ายคน (ถ่ายฟุตบอลบนทางเท้าจริงในตอนกลางวัน)

ขั้นตอนการติดตั้งผลงาน

การติดตั้งผลงานผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1 เนื่องจากต้องการให้ผู้ชมได้รับความรู้สึกไปพร้อมกับผลงานมากที่สุด จึงจำเป็นต้องจัดวางในลักษณะหนึ่งหน้าจอบนพื้นผิวเรียบขนาดใหญ่ โดยใช้เครื่องฉายโปรเจคเตอร์ 1 เครื่อง ภายในห้องที่มีตสนิท

ภาพที่ 31 ภาพร่างการจัดวางพื้นที่แสดงผลงาน ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 30 ภาพร่างการจัดวางพื้นที่แสดงผลงาน ชิ้นที่ 2

ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2 ติดตั้งอยู่ในบริเวณทางเดินของพื้นที่จัดแสดง เพื่อให้ผู้ชมได้เข้ามามีส่วนร่วมกับผลงานอย่างเต็มที่ จำเป็นจะต้องเดินผ่านผลงานที่ฉายไว้บนพื้นอย่างเต็มที่

สรุปกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกชิ้นเหมือนเป็นการเดินทาง ที่เปิดเผยแง่มุมที่เชื่อมโยงของเมืองที่มักถูกมองข้าม ทุกเส้นทางที่เดินสำรวจระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์ แต่ละสถานที่ในเมืองที่ถูกเลือก ล้วนเล่าเรื่องราวของตนเอง ซึ่งผ่านกาลเวลาและความทรุดโทรม และการใช้เทคนิคเพื่อส่องสว่างสถานที่เหล่านั้นเพื่อขับเน้นเรื่องราวเมืองที่พุดังจากภายใน

ระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน การเรียนรู้เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ถือเป็นใจความสำคัญของบทที่สามนี้ มันเล่าเรื่องราวการทำงาน การแก้ปัญหา และขั้นตอนต่าง ๆ ในระยะเวลาหลายเดือนที่ผู้เขียนได้ประสบพบเจอกว่าจะกลายเป็นผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ในท้ายที่สุด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภานิติศาสตร์

บทที่ 4

การสร้างสรรค์และวิเคราะห์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ในช่วงแรก ผู้เขียนมีความสนใจในงานศิลปะจัดวางแบบ Immersive Art ซึ่งมีลักษณะที่สามารถล้อมรอบพื้นที่ของผู้เข้าชมได้ทั้งหมด ส่งผลให้ผู้ชมนั้นได้รับประสบการณ์สูงสุดในการรับชมผลงานศิลปะชิ้นนั้น ๆ และศิลปะประเภทนี้ยังสามารถตีความไปได้ในทิศทางที่หลากหลายตามประสบการณ์ของปัจเจกบุคคล ผู้เขียนจึงได้เริ่มศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการสร้างภาพใหญ่ภายในพื้นที่อย่างการ Projection Mapping

ภาพที่ 32 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร, *Sea wave*, 2022, ศิลปะจัดวาง โปรเจคเตอร์แมพปีง, แปรผันตามพื้นที่.

โดยในครั้งแรกเริ่มทดลอง ฉายภาพภายในห้องที่มีดสนิท ซึ่งเป็นพื้นที่ปิด แต่ด้วยพื้นที่ดังกล่าวผู้เขียนไม่สามารถควบคุมพื้นที่ได้ทั้งหมด พื้นและผนังที่มีสีต่างกัน โปรเจคเตอร์สองเครื่องที่มีแสงไม่เท่ากัน เรื่องพวกนี้ล้วนแต่มีผลต่อผลงานทั้งสิ้น สามารถพูดได้ว่าปัญหาเรื่องการควบคุมวิธีการยังไม่ดีมากนัก

และในแง่ของเนื้อหา ผู้เขียนยกเอาเรื่องราวการคาดการณ์ของระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นทุกปี กับพื้นที่ต่ำอย่างเมืองหลวงกรุงเทพฯ มานำเสนอ โดยที่บนพื้นด้านล่างมีทรายที่สามารถให้ผู้เข้าชมเข้ามาเหยียบได้จริง เรียงเป็นรูปร่างของแผนที่บริเวณกรุงเทพฯ และปริมาณที่คาดการณ์ว่าจะเกิดน้ำทะเลเข้ามาถึงได้ เพราะภาวะโลกร้อน ภาพที่ถูกหยิบมาใช้จึงเป็นวิดีโอของปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีผลกระทบมาจากภาวะดังกล่าวบนผนังห้องและภาพน้ำทะเลที่คลื่นซัดไปมาอยู่บนพื้น

ภาพที่ 33 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร, **Sea wave 2.0**, 2022, ศิลปะจัดวาง โปรเจคเตอร์แมพปิ้ง, แพรผันตามพื้นที่.

ในผลงานต่อมา ผู้เขียนจึงได้ทดลองการฉายแสดงลงบนพื้นผิวที่สร้างขึ้นเอง ผืนผ้าขนาดใหญ่ ถูกห้อยลงมาจากคานด้านบนให้มีลักษณะโค้งเล็กน้อย คล้ายลักษณะของน้ำตกภายในห้องจัดแสดง แล้วฉายภาพน้ำทะเลไหลลงมาด้านล่างอย่างต่อเนื่อง โดยมีการโรยทรายไว้บนพื้นด้านล่างตรงสุดปลายผ้า เหมือนกับการยกคลื่นน้ำเข้ามาในพื้นที่หอศิลป์ โดยที่มีลักษณะตั้งฉากกับพื้น แทนที่จะเรียบไปตามแรงโน้มถ่วง

ซึ่งผลงานชิ้น Sea wave 2.0 นี้ สามารถแก้ปัญหาเรื่องแสงของโปรเจคเตอร์ที่แสงสว่างไม่เท่ากัน และสามารถแก้ปัญหาแสงสีน้ำเงินที่เกิดพื้นที่ว่างเปล่าในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ถูกฉายออกมาเป็นแสงสีน้ำเงินแทนที่จะถูกตัดออกไปในผลงานชิ้นแรกได้ และสร้างสรรค์การจัดวางให้

น่าสนใจมากขึ้น โดยพยายามควบคุมพื้นผิวที่จะฉายเองให้ได้มากที่สุด แทนที่จะลงไปแก้ไขพื้นที่ที่มีอยู่แล้ว

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในระยะที่ 1

ในการสร้างสรรค์ระยะต่อมา ผู้เขียนได้ขยับการฉายให้ออกไปสถานที่ที่เปิดกว้าง ด้านนอกอาคารซึ่งมีการทดลองฉายบนพื้นผิวที่ต่างกันอยู่หลายครั้ง เพื่อทดลองผลลัพธ์ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างการฉายบนพื้นที่หากมีผิวที่ไม่เรียบอย่างคอนกรีตในอาคาร หรือจะเป็นการฉายภาพลงในน้ำคลองของชุมชน ซึ่งทำให้มีผลลัพธ์ของภาพสะท้อนที่ค่อนข้างควบคุมยาก แต่มีความน่าสนใจเพราะขยายพื้นที่งานเข้าไปอีก

ภาพ 1 การสำรวจและทดลองฉายภาพนอกสถานที่ ครั้งที่ 1 และ 2

จากนั้นก็นำผลลัพธ์มาสร้างสรรค์ผลงานชิ้นต่อมา ที่ผู้เขียนได้ขยับวิธีการไปสู่การฉายภาพนอกสถานที่ และถ่ายสิ่งที่เกิดขึ้นมาเป็นงานศิลปะ ซึ่งผู้เขียนได้เริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการอุปกรณ์ในวิธีที่ต่างไปของแต่ละสถานที่ เพราะไม่ใช่ทุกที่จะมีไฟฟ้าเพื่อใช้เครื่องฉายภาพ หรือบางพื้นที่ก็มีแสงไฟที่สว่างมากกว่าแสงจากเครื่องโปรเจคเตอร์ ทำให้ภาพที่ออกมาไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

ทั้งนี้ในส่วนของกิริยาของผู้คนที่พบเห็นการฉายภาพของผู้เขียน ก็ยังเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากกว่าและเป็นสิ่งที่หาไม่ได้จากผลงานชิ้นก่อน ๆ ปฏิกริยาของผู้คนต่อสิ่งเร้า ซึ่งในที่นี้คือภาพวิดีโอที่ฉายจากโปรเจคเตอร์แตกต่างกันไป บางคนสนใจสิ่งที่เห็นจนเดินเข้ามาดูใกล้ ๆ บางคนเดินเข้ามาจับพื้นที่มีภาพฉายอยู่ รวมไปถึงบางคนที่เดินผ่านออกไปด้วยที่ไม่สนใจเลยก็มี ทั้งหมดนี้สามารถพบเห็นได้ภายในวิดีโอที่ผู้เขียนบันทึกมาผ่านการทำงานชิ้นนี้

ภาพที่ 34 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร, Swimming Through, 2023, ศิลปะจัดวาง โปรเจคเตอร์แมมปิ้ง, แปรผันตามพื้นที่.

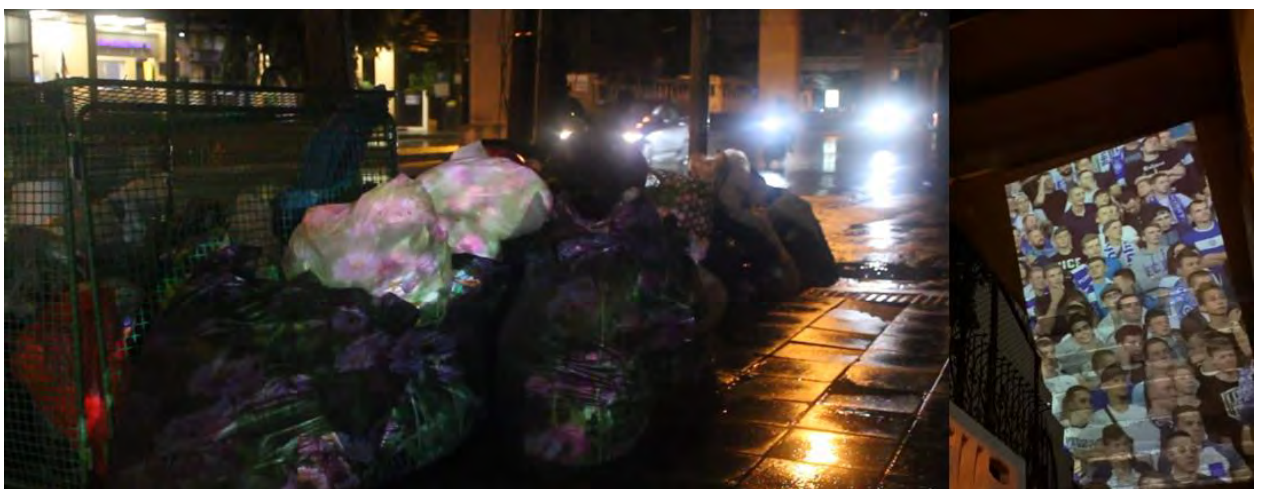
ผลงานชิ้น **Swimming Through** (2023) ซึ่งเน้นแนวทางในการศึกษาปฏิบัติการของผู้คนที่มีความต้อวดีโอฉายสว่างบนพื้นดินที่คนในพื้นที่เหยียบย่ำทุกวัน ปลาหลากหลายชนิดที่แหวกว่ายผ่านถนนในพื้นที่กรณีศึกษา ทำให้ผู้คนที่พบเห็นทั้งเกิดความสงสัยและสร้างความบันเทิงให้กับคนอายุน้อยได้เป็นอย่างดี พวกเขาล้วนสงสัยเกี่ยวกับวิธีการทำสิ่งนี้ และพร้อมเต็มคำไปกับประสบการณ์หลากหลายสีสันตรงหน้า พร้อมทั้งพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน

การสร้างสรรคผลงานศิลปะในตอนที่ 2

เมื่อกระบวนการและวิธีการสร้างสรรค์เป็นที่พอใจและลงตัวแก่ผู้เขียนแล้ว ผู้เขียนจึงขยับไปสู่ผลงานศิลปะ โดยออกไปสร้างสรรค์ผลงานภายใต้แนวคิดที่ว่า ความรู้สึกของผู้คนที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ที่ต้องพบเจอเรื่องราวสุดประหลาดในชีวิตประจำวัน และความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์เหล่านั้น

ผู้เขียนจึงได้ตัดสินใจฉายภาพลงบนพื้นที่ค่อนข้างมีปัญหาตามแนวทางเท้าของพื้นที่กรณีศึกษา โดยในระยะนี้รูปภาพเนื้อหาค่อนข้างไม่ลงตัวมากนัก ยังคงทดลองนำ Found Footage อย่างเช่นภาพดอกไม้ ภาพคนเดินผ่านไปมา

และอีกหนึ่งปัญหาที่พบในระยะนี้คือ เป็นช่วงหน้ามรสุมที่ฝนตกทุกวัน ทำให้ให้ภาพฉายค่อนข้างสะท้อนไปมา มองไม่ชัดเท่าที่ควร

ภาพที่ 35 ภาพส่วนหนึ่งจากการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 (1)

ภาพที่ 36 ภาพส่วนหนึ่งจากการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 1 (2)

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในระยยะที่ 3

สืบเนื่องจาก การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ในระยยะที่ 2 กับปัญหาหลักอย่าง Found Footage ที่เริ่มไม่ตบใจผู้เขียนเท่าไรนัก เพราะไม่สามารถควบคุมแสงหรือเนื้อหาที่เราต้องการจะสื่อได้ จึงได้ทำการถ่ายเนื้อหาที่จะฉายเองก่อนจะถึงขั้นตอนของการออกไปฉายภาพในพื้นที่จริง ซึ่งทำให้ผลลัพธ์ออกมาดีกว่าที่เคยเป็น ทั้งในด้านเนื้อหาและคุณภาพของวิดีโอที่ถูกฉาย ทำให้สื่อสารกับผู้ชมได้ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 37 การฉายภายในพื้นที่จริง

ภาพที่ 38 ภาพการถ่ายทำวิดีโอสำหรับฉาย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สมานลียงสิทธิ์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 39 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ชจร, กรุงเทพฯ...ชีวิตดีๆที่ไม่ลงตัว, 2024, ศิลปะจัดวาง โปรเจคเตอร์แมพปิ้ง, แปรผันตามพื้นที่.

ผู้เขียนได้พูดถึงประสบการณ์ของตัวเองที่ได้อาศัยอยู่ภายในจังหวัดกรุงเทพมหานครที่เต็มไปด้วยปัญหาประหลาดมากมายตามท้องถนนซึ่งกลายเป็นความเคยชินของคนในพื้นที่แทนที่จะสู้เพื่อเปลี่ยนแปลงและยกระดับคุณภาพ ชีวิตของผู้เขียนจึงต้องการนำเสนอความขัดแย้งดังกล่าวผ่านการฉายภาพคนลงบนพื้นที่ที่เป็นกรณีศึกษาในจังหวัดกรุงเทพมหานคร (เขตวังทองหลาง)

วิดีโอที่ถูกถ่ายทำในพื้นที่กรณีศึกษา เขตวังทองหลาง ซึ่งผู้เขียนได้มีการหยิบยกเครื่องฉายลงไปยังฉายในพื้นที่จริง แสงเครื่องโปรเจคเตอร์ฉายลงยังข้างถนน ขยะ บนสะพานลอย และพื้นถนนในเวลา กลางคืน วิดีโอของคนที่กำลังใช้ชีวิต นั่ง ยืนและนอนอย่างเปื้อนหนาย โดยไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว หรือสถานที่เลยแม้แต่น้อย

เพื่อให้ผู้คนได้ย้อนกลับมาเห็นถึงปัญหาในชีวิตประจำวันและร่วมกันหาทาง แก้ไขต่อไปในอนาคต

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 40 พรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร, เกิดบนฟุตบาท, พ.ศ. 2567, ศิลปะการจัดวางด้วยวิดีโอ, แพรผันตามพื้นที่.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวทช.ลขสทช

แสงจากโปรเจคเตอร์ทั้งสองตัวที่ถูกติดตั้งไว้ ฉายภาพของมุมมองของคนในพื้นที่และพื้นที่ทางเท้าที่กำลังฉายคนที่เดินผ่านไปมา ในลักษณะที่ไม่ได้ต่อเนื่องกัน อย่างเช่นภาพคอลลาจที่ตัดปะเอาบรรยากาศมาสร้างภาพใหม่ที่ไม่ต่อเนื่องกัน แต่ผู้เขียนเองก็นำภาพเคลื่อนไหวเหล่านั้นมาเล่าเรื่องใหม่เอง เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของศิลปนิพนธ์

ผลงานชิ้นจะถูกจัดไว้บริเวณที่ผู้ชมต้องเดินผ่าน โดยผู้เขียนมีความตั้งใจที่จะยกส่วนหนึ่งขอพื้นที่จริงมาฉายไว้ในหอศิลป์ เชิญชวนให้ผู้ชมเข้ามาพบเจอปัญหาไปกับตัวผู้เขียนเอง ซึ่งผลงานทั้งสองต้องเกิดจากการดูคู่กันเพื่อความเข้าใจที่มากขึ้นร่วมกันของทั้งผู้ชมและผู้เขียน

ชีวิตของผู้คนที่ดำเนินไปเรื่อย ๆ พร้อมกับมอเตอร์ไซค์บนฟุตบาท ขยะบนทางเท้า การใช้ชีวิตประจำวันจริงของชาววังทองกลาง ถ้าผู้ชมที่ได้เข้ามาชมได้เข้ามาอยู่ในพื้นที่กับผู้เขียน พวกเขาจะปล่อยผ่านเรื่องเหล่านี้หรือไม่ หรือจะเมินเฉยเช่นหลาย ๆ คน

ภาพที่ 1

ภาพศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน กรุงเทพมหานคร...ชีวิตดีๆที่ไม่ลงตัว (Romantize Bangkok)

เทคนิค ศิลปะจัดวาง โปรเจคเตอร์แมพปิ้ง

ขนาด 06.14 นาที

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2566 - 2567

ภาพที่ 2 ภาพศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน เกิดบนฟุตบาท (On to the Footpath)

เทคนิค ศิลปะการจัดวางด้วยวิดีโอ

ขนาด แปรผันตามพื้นที่

ปีที่สร้าง พ.ศ. 2567

บทที่ 5

บทสรุป

ผู้เขียนเริ่มต้นจากความสนใจ ในพื้นที่อยู่อาศัย ซึ่งอยู่ในเมืองหลวงอย่างกรุงเทพมหานคร เมืองที่มีอัตราการเติบโตรวดเร็ว ทำให้การพัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการใช้งาน เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรถือเป็นเรื่องจำเป็น และการการวางแผนและบริหารภายในเมือง ที่ติดตั้งแต่แรก ก็จะส่งผลให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเช่นกัน

ในฐานะผู้อาศัย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา เขตวังทองหลาง การพบเจอ สาธารณูปโภคที่ชำรุดหรือขยะที่ถูกทิ้งไม่ถูกที่ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันที่ชินชาไปเสีย แล้ว การเลือกจะมองข้ามปัญหาเล็กน้อยระหว่างทาง ย่อมส่งผลลัพท์ในภาพรวมได้เช่นกัน ผู้เขียนได้ จัดทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เพื่อให้หลายคนกลับมาให้ความสนใจ ตระหนักถึงประเด็นปัญหาดังกล่าว ร่วมกันหาแนวทางแก้ไข และยกระดับคุณภาพชีวิตของทุกคนในพื้นที่ให้ดีขึ้นจากที่เป็นอยู่

แม้จะเป็นจุดประสงค์ที่ค่อนข้างใหญ่ แต่ผู้เขียนก็พยายามเลือกใช้รูปแบบการสร้างสรรค์เป็น ผลงานศิลปะจัดวาง (Installation) ที่สามารถให้ผู้ชมเข้ามามีประสบการณ์ร่วมกันในการรับชมผลงาน ให้เข้าใจง่ายสำหรับคนที่ไม่ได้ศึกษาด้านศิลปะโดยตรง เพื่อให้ทุกคนได้เข้าถึงและเข้าใจจุดประสงค์ที่ ผู้เขียนจะส่งต่อ และยังเป็นการเชิญชวนให้ผู้ชมทุกคนเข้ามาอยู่ในบรรยากาศที่แปลกใหม่ ความ สบายงามที่สามารถสัมผัสผ่านเทคโนโลยี

ผลงานทั้งสองชิ้นในศิลปนิพนธ์ ได้หยิบกระบวนการของ Projection Mapping มาเป็น เทคนิคหลักในการสร้างสรรค์ โดยทั้งทั้งสองชิ้นมีความเชื่อมโยงกันผ่านภาพวิดีโอที่ขึ้นแรก “กรุงเทพ ...ชีวิตดี ๆ ที่ไม่ลงตัว” จะใช้วิธีการลงไปในพื้นที่เขตวังทองหลางจริง โดยใช้การเดินทางไปเรื่อย ๆ ตาม ท้องถนน เพื่อให้ประสบการณ์ที่พบเจอมีความตรงประเด็นและเป็นจริงที่สุด ส่วนชิ้นที่สอง “เกิดบน พุดบาท” เป็นการหยิบเอาภาพวิดีโอที่ถูกอัดไว้จากพื้นที่ดังกล่าว มาฉายไว้ในหอศิลป์ เชิญชวนให้ผู้ชม เข้ามาพบเจอปัญหาไปกับตัวผู้เขียนเอง ซึ่งผลงานทั้งสองต้องเกิดจากการดูคู่กันเพื่อความเข้าใจที่มาก ขึ้นร่วมกันของทั้งผู้ชมและผู้เขียน

บรรณานุกรม

กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ - จำนวนประชากร และความหนาแน่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2565.

รายงาน สถิติข้อมูลชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2561- กองนโยบายและแผนงานสำนักการ
วางผังเมืองกรุงเทพมหานคร

“อำนาจหน้าที่ หมวดสำนักงานเขต,” **ราชกิจจานุเบกษา** เล่ม 123, ตอนที่ 44 ง (วันที่ 27 เมษายน
2549)

Graffiti Research Lab, (2007), **L.A.S.E.R. Tag**.

<https://graffitiresearchlab.com/blog/projects/laser-tag/#video>

Harzman, Joshua Carlisle. (2018), **Urban Scrawl: Satire as Subversion in Banksy's
Graphic Discourse**. University of the Pacific, Thesis.

https://scholarlycommons.pacific.edu/uop_etds/3122

Linda Hutcheon, **A Theory of Parody: The teachings of twentieth-century art
forms**, New York : Metchuen, 1985.

Michael Bird, **100 Ideas that changes art**, London: Laurence King Publishing, 2012.

Miwon Kwon, **One place after another : site-specific art and locational identity**,
(London: The mit press, 2004), 11-12.

Pongpan Suriyapat, “**The Art and Science of Projection Mapping**”, (paper presented
at the meeting of the Space Hackathon 2023, Pattaya, Thailand, June 22,
2023), 1-116.

Robert Chambers, **Parody: the Art that plays with art**, Germany: Peter Lang
Publishing, 2010.

รายชื่อผลงานศิลปินพจน์

ชั้นที่	ชื่อผลงาน	ขนาด	เทคนิค	ปีที่สร้าง
1	กรุงเทพฯ...ชีวิตดีๆที่ไม่ลงตัว (Romantize Bangkok)	6.14 นาที	ศิลปะจัดวาง โปรเจคเตอร์แมปปิ้ง	2566 - 2567
2	เกิดบนฟุตบาท (On to the Footpath)	แปรผันตามพื้นที่	ศิลปะการจัดวางด้วย วิดีโอ	2567

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภานิติศาสตร์

ประวัติผู้สร้างสรรค์

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวพรปวีณ์ ฤทธิรงค์ขจร	
เกิด	13 ตุลาคม 2543	
ที่อยู่	ถนนลาดพร้าว เขต/แขวง วังทองหลาง จ.กรุงเทพฯ 10310	
ติดต่อ	โทร: 08-1551-9204	อีเมล: umphang.por@gmail.com
	เฟสบุ๊ก: Ponpavee Por	อินสตาแกรม: umphang.por
การศึกษา		
2562	ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ กลุ่มวิชาเอกสื่อผสม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	
2559	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	

เกียรติประวัติ

การแสดงผลงาน

2567	“2024 Art Future 藝術未來”, Taipei, Taiwan.
2566	“The 39 th Exhibition of Contemporary Art by Young Artists”, at Cultural Center, Nakorn Pathom.
2566	“Mixels Playground”, at Silpakorn University.
2566	“REPRESENTATION” exhibition, at Fadjar Sidik Galllery, Indonesia.
2565	“Artists as Independent Publishers”, at Silpakorn University.
2565	“Silpa Bhirasri 130 th ”, at Silpakorn University.
2565	“Cities on the move”, at Silpakorn University.
2565	“Through the crisis”, at Silpakorn University.
2562	“In the Shadow”, at China Academy of Art, Hangzhou, China.